

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CRISTOIU, GABRIELA

Prizonier / Gabriela Cristoiu

București: Tracus Arte, 2016

ISBN 978-606-664-724-3

www.tracusarte.ro

Editura Tracus Arte

București, str. Sava Henția nr. 2, sector 1

© 2016 Tracus Arte

Gabriela Cristoiu

PRIZONIER

Tracus Arte

2016

Cuprins

Intro / 7
The Love Story / 14
Sexul / 20
La orgasme înainte, la război înapoi / 25
Dragostea vs. moartea pasiunii / 28
Relațiile serioase / 32
Credința / 37
Impolitețea / 41
Cărțile / 44
Cu bunătate, despre oameni răi / 48
Despre violență / 51
Am făcut dragoste cu o femeie / 54
Bărbătește / 59
Tu ce îți dorești? / 63
Păcate trupești, atunci când nu mai iubești / 66
Călătoriile / 69
Femeile / 72
Ce este sexy? / 75

- Deviens ce que tu es / 77
- Despre suflet / 81
- Ești cu noi? / 84
- Dimineți / 87
- Despre căsătorie și alte contracte / 90
- Despre misandrie / misogonism / 94
- Darkness / 97
- Dacă încă... / 100
- Cum poți ajunge infractor fără să știi / 104
- It'a a Kind of Magic – Talking about Satan / 110
- Despre gelozie / 118
- Prezervativul / 122
- Când te doare inima / 125
- Bărbații rămân... bărbați / 128
- E noapte și e târziu / 131
- Am plecat / 133
- Singurătate / 135
- Despre invidie / 140
- Tu cine ești? / 144
- Îndreptar de machiaj, de vestimentație
 și de bun-simț al frumuseții / 146
- Și-a luat bagajul și a plecat / 150
- Iubirea învinge / 152
- The Perfect Man / 154
- Un rămas bun nu-i un sfârșit de drum / 157
- Menage a dois / 160
- Sunt lângă tine / 163
- O nouă viață / 165

- Vous le vous champagnoise? / 169
Am pierdut și acest tren / 172
Best Friends Never Die / 175
 Primul pas / 178
Ești doar al meu / 181
M-am îndrăgostit din nou / 185
 În cușcă / 188
Nu ne schimbăm niciodată / 193
 Frăția / 200
 Full Moon / 203
 Vis sau realitate / 208
Ziua ce am dorit / Seara s-a împlinit
Ce-a fost întunecat / Seara s-a luminat / 210
 Azi nu / 214
 Între ură, pasiune și iubire / 216
 O altă zi / 219
 Da!!! / 221

INTRO

Maria este o femeie trecută de prima tinerețe, undeva pe la 40 de ani.

Noaptele pierdute, petrecerile de swingeri înecate în alcool și viciile și-au lăsat amprenta pe chipul ei cândva angelic.

Frumusețea ei este una matură, umbrită de excese, dar fără prea multe regrete.

Ridurile ei discrete au o alură senzuală și știe cum să și le pună în evidență, cu viclenia unei femei căreia nu îi mai pasă cum arată, dar care nu s-a pierdut în malaxorul serilor bahice și pretențioase.

Maria poartă, cel mai adesea, fuste scurte și tocuri foarte înalte.

La fel îi sunt și visurile.

Nu are mai mult de 1,60 m și în jur de 55 de kg.

Se visează pierzând tot, visează la o altă viață. Crede că visurile ei sunt mari, dar de fapt se gândește doar la cum se năruie totul în jurul ei. Este o femeie complicată, în care te pierzi și nu mai găsești ieșirea. În cele mai multe cazuri nici nu îți mai dorești să o găsești.

Nu este nici prea frumoasă, nici prea urâtă, dar este o femeie care te hipnotizează atunci când îi privești defectele, lipsa de voință, tristețea din privire, goliciunea.

Toate acestea te fac să o iubești.

Ochii ei spun întotdeauna minciuni iar universul ei este atât de încurcat, încât nici ea nu face parte din el. Fuge de răspunderi și de obligații, este genul de femeie de care toți bărbații se feresc, dar pe care toți o caută. Este răul necesar, Diavolul în persoană. Femeia de care ai nevoie.

Ea a renunțat să mai fie prezentă în viața ei în ziua în care a aflat tot.

O zi ploioasă de primăvară avea să fie începutul sfârșitului.

Medicii au diagnosticat-o cu o boală gravă, necruțătoare.

Două zile mai târziu l-a întâlnit pe El, un student la medicină, mai mic cu 10 ani decât ea.

S-au întâlnit pe coridoarele unui spital în timp ce el stătea la coadă la tonomatul de cafea, în spatele ei.

A fost dragoste la prima vedere, iar prima întâlnire s-a petrecut pe scările spitalului.

S-au privit ochi în ochi minute în șir de parcă s-ar fi cunoscut de o viață.

Pavlov își dorea să o reguleze pe acele trepte, în acel miros sanitar bolnăvicios iar ea își dorea

totul, dar nu voia să o arate. Visa la o iubire care să o salveze din ghearele morții și să o readucă înapoi la viață.

— Îmi pare bine să te cunosc. Ești cea mai frumoasă femeie pe care am întâlnit-o vreodată.

— Și mie îmi pare bine.

De atunci au rămas împreună.

S-a îndrăgostit de Pavlov pentru că făcea sex nemaipomenit și pentru că îi cumpăra flori. În fiecare dimineață se trezeau făcând sex sălbatic iar noaptea participau împreună la petreceri exclusiviste, la orgii sexuale, sau îi vedeai în cele mai tari localuri din oraș.

Nu erau niciodată singuri iar diferența de vârstă dintre cei doi nu părea să îi deranjeze nici pe ei, nici pe cei din jur.

Pavlov este genul de bărbat exact așa cum trebuie să fie. Undeva pe la 30 de ani, viril, natural și cu puțină burtică. Nu este nici prea posesiv, dar nici prea indiscret. Iubește atât cât iubește și ea și au amândoi o pasiune comună: sexul și iubirea.

După multe pahare de alcool se retrăgeau și făceau sex în mașină, în pădure sau pe câmp, sub clar de lună. De multe ori el o lăsa dezbrăcată, în mijlocul șoselei și se uita plin de dor și de gelozie la ea.

Îi venea să o și lovească, dar să o și cheme, să o și ierte, dar să o și pedepsească.

Nu uita nici o clipă că el este călăul.

Se hrănea cu neputința ei, dar își vindeca rănile cu vinovăția ei.

Maria este genul de femeie care naște sentimente contradictorii, care lasă situațiile nerezolvate și care pleacă foarte ușor mai departe.

Așa a fost și într-o zi, când abia întorși de la o partidă de vânătoare, Maria a cedat și i-a spus lui Pavlov că vrea să uite tot. Că vrea să se spele de toate păcatele, să își vindece toate obsesiile, dependențele și durerile și că vrea să se interneze într-un spital.

Ospiciul în care s-a internat a fost începutul finalului pentru el și Maria.

Acolo a cunoscut o altă lume, iar medicii i-au recomandat să țină un jurnal zilnic, în care să scrie tot ce simte, pentru a-i menține mintea ocupată și pentru a nu-i răni pe ceilalți colegi de salon.

În multe zile nu a putut scrie pentru că terapia și calmantele erau mult prea puternice. Și-a început terapia scrisă printr-o scrisoare către Pavlov:

Draga Pavlov,

Sunt internată de trei zile în acest ospiciu.

Aerul de munte îmi face bine, dar de două zile mă sedează cu niște calmante care m-au făcut să văd viața altfel.

Îți aduci aminte de vacanțele la Saint Tropez, de hotelul acela cu piele bej pe pereți în care am petrecut până dimineața?

De orgiile cu femei și cu bărbați?

De ce făceam noi în ritualurile noastre magice?

Mai ții minte când m-ai învățat să mănânc melci cu acul? Să înfig acul în carapacea melcului și să îl scot cu grijă? Iar eu îți spuneam că sunt ființe nevinovate, dar tu continuai să comanzi alte zeci de ființe nevinovate?

Mai știi tu când ne plimbam de mână deghizați și râdeai de mine că în sfârșit sunt slabă? Iar eu în sfârșit te vedeam cum arăți blond?

Acum totul s-a schimbat aici.

Mirosul bolnăvicios și frigul din spital mă fac să îmi petrec toată ziua în pijamale și în șosete groase. Nu pot să mai port nici o pereche de pantofi cu toc sau rochiile elegante pe care le purtam când eram cu tine.

Mi-au înghețat mâinile de frig și mi-a înghețat și sufletul.

Aici mă trezesc la ora 7, vine asistenta, îmi pune ceva în perfuzii, merg la micul dejun, ies la aer, la ora 12 mă întâlnesc cu toți colegii mei de salon și de la alte camere, jucăm jocuri de societate, cei mai bătrâni joacă șah, noi jucăm cărți sau ne uităm la știri. Nu avem acces la internet, dar primim în fiecare zi toate ziarele.

Apoi dormim la prânz iar seara este cel mai important moment al zilei, cina.

De obicei mâncăm piure, pilaf, ciorbă sau biscuiți cu mere.

Discutăm, de obicei, despre știrile pe care le-am văzut la prânz. Sau despre vreme.